

POSTANOWIENIE

Dnia 21 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa Ł. B.
przeciwko R. B.
o ochronę dóbr osobistych,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 maja 2020 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 25 lipca 2019 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1260 (jeden tysiąc dwieście sześćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub

wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Ta regulacja przesądza, że orzeczenie w przedmiocie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania zapada tylko po uprzednim dokonaniu oceny przyczyn określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., gdyż tylko one i ich uzasadnienie mogą być przedmiotem tzw. „przedsądu” i decydują o jego wyniku. Jednocześnie przypomnieć należy, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i jego rolą nie jest korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Skarżący we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołał przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 3 i 4 k.p.c. Wskazał, że przeciwko pozwanemu toczyło się przed Sądem Okręgowym w R. postępowanie karne zainicjowane przez powoda. W postępowaniu tym Sąd nie uznał odpowiedzialności pozwanego za czyny przypisywane mu w dniach 16 i 17 marca 2017 r. oraz 30 marca 2017 r., a w pozostałym zakresie warunkowo umorzył postępowanie. W ocenie skarżącego skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, ponieważ sądy pierwszej i drugiej instancji wzięły za podstawę rozstrzygnięcia niekompletny stan faktyczny oraz pominęły dowody oferowane przez pozwanego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Na wstępie należy stwierdzić, że postępowanie przed sądem drugiej instancji nie było dotknięte nieważnością. W myśl art. 11 zdanie pierwsze k.p.c. sąd w postępowaniu cywilnym jest związany ustaleniami wydanego w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku skazującego co do popełnienia przestępstwa. Waler wiążący posiada zatem jedynie prawomocny wyrok skazujący i tylko w zakresie ustaleń co do popełnienia przestępstwa. Kodeks postępowania cywilnego nie przyznał mocy wiążącej ustaleniom wyroku karnego uniewinniającego ani warunkowo umarzającemu postępowanie karne. Oznacza to, że sąd cywilny może samodzielnie badać, czy oskarżony - uniewinniony przez sąd karny od zarzutu popełnienia przestępstwa - dopuścił się czynu, który aktualizuje jego odpowiedzialność cywilną (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 stycznia 1967 r., III CR 181/65, OSNCP 1967, nr 9, poz. 156;

postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 października 2013 r., I PZ 12/13, nie publ.; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 listopada 1967 r., I PR 266/67, nie publ.).

W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienie przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy zaskarżone orzeczenie jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami prawa albo wydane zostało w wyniku dostrzegalnej w sposób pewny i niewątpliwy bez potrzeby głębszej analizy jurystycznej błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11, 13 kwietnia 2016 r., V CSK 622/15).

Analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej nie pozwala przyjąć, by była ona - w powyższym rozumieniu - oczywiście uzasadniona. Powołując się na naruszenie wskazanych w skardze kasacyjnej przepisów skarżący zmierzał do podważenia części ustaleń faktycznych lub podważenia oceny dowodów przez Sądy pierwszej i drugiej instancji, co w postępowaniu kasacyjnym jest niedopuszczalne (art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.)

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 w związku z art. 398²¹ k.p.c. w związku z § 2 pkt...., § 8 ust. 1 pkt 2 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (jedn. tekst: Dz.U. z 2018 r., poz. 265).

jw